

Модно й нині це — запрягати,
значно важче — вірність берегти.
Україна — то доконче мати.
А як мати — то, напевно, ти.
На словах до речі й не до речі
повторяємо одне: люблю...

Так боюся, що між куцих речень
крихітку любові загублю...

1967

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.